

er det, der har været tilsigtet ved § 2 i vor Dyrtidslov, og det er derfor kedeligt, at man ikke har kunnet gaa til at yde $\frac{2}{3}$ Refusion overfor disse Foranstaltninger lige saa vel som overfor de Foranstaltninger, der tog Sigte paa kun at komme de vanskeligst stillede til gode. Det er derfor beklageligt, om man fra den Side her i Tinget, som det ærede Medlem fra Verringen repræsenterer, ikke vil modtage den udstrakte Haand. Men vil man ikke det, er der ikke andet at gøre end at forlænge de gældende Dyrtidslove med de Tilføjelser, som her er stillet Forslag om, og som man fra alle Sider, i hvert Fald fra de Sider, fra hvilke Repræsentanter indtil dette Tidspunkt har haft Ordet, kan tiltræde.

Jeg skal da slutte disse Bemærkninger med endnu en Gang at anbefale dette Lovforslag til hurtig og uforandret Vedtagelse, hvis, som sagt, ikke Venstre vil være med til at indføje i § 2 en Bestemmelse om, at Statsrefusion efter denne Paragraf ogsaa skal ydes med $\frac{2}{3}$.

Wulff: Ja, jeg vil ligesom den ærede sidste Taler begynde de Ord, jeg vil sige, med at udtale, at paa dette fremrykkede Tidspunkt af Samlingen er der ikke Grund til at holde lange Taler. Der er allerede sagt adskilligt om Lovens Enkeltheder, navnlig af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Jensen-Sønderup), og der er af Socialdemokratiets Ordfører (Hauge) trængt ind paa adskillige Omraader, hvor jeg ikke skal følge ham, hverken hvad angaar Pescheke Kødts Artikler eller de socialdemokratiske Fremtidsperspektiver, som han oprullede, men holde mig til det Faktum, som der her er Tale om: at forlænge for 3 Maaneder Systemet i de nu-gældende Dyrtidslove. Jeg finder, at Regeringen har Ret i de Bemærkninger, hvormed den har ledsaget Lovforslaget, at der ingen Anledning er til at komme ind paa Principper eller Enkeltheder, men at der praktisk talt kun foreligger det at forlænge Loven. Jeg skal paa mit Partis Vegne sige, at vi er villige dertil og til at afgøre Spørgsmaalet hurtigt, saa at det — hvis man er enig derom — sker uden Udvalgsnedsættelse. Jeg anbefaler altsaa, at Loven forlænges i den Skikkelse, hvori Lovforslaget foreligger.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den beklagelige Mangel paa Flæsk og Fedt, som vi lider under her i Landet, har i høj Grad bidraget til at for-

værre særlig Smaafolks Lefevod. Jeg henviser til dette Forhold for muligvis af den højtærede Indenrigsminister at faa en Udtalelse om Flæskespørgsmaalet. Det Smør, der rationeres til hver enkelt, maa betaales med 1 Kr. 60 Øre pr. Pund, medens Flæskestets Pris kun er 85 Øre, der er altsaa dobbelt saa høj Pris paa Smørret som paa Flæsket, og det tynger selvfølgelig i høj Grad paa Smaafolks Budget, naar der ikke er Flæsk at faa. Der klages over, at Flæskerationeringen har virket uheldigt. Det er forebragt mig af Folk fra Landet i Omegnen af Horsens, at det har været umuligt for dem at faa det Flæsk, de skulde have. Baade i Januar og Februar er ingen af deres Kort blevet indløst, og der har saaledes neppe været nogen heldig Rationering af dette Produkt. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at gøre det mest mulige for at skaffe saa meget Flæsk til Veje som muligt her i Landet, og jeg henstiller, om der ikke mulig kunde blive indflettet i Kornloven en Bestemmelse, som paalagde hver eneste Landbruger at producere Flæsk i Forhold til hans Ejendoms Størrelse. Det har den største Betydning for Smaafolk her i Landet, at der til den forholdsvis billige Pris, som er fastsat, skaffes dem mere Flæsk, end de nu kan faa, og naar jeg har taget Ordet her, er det alene for at bede den højtærede Indenrigsminister om at udtale sig angaaende dette Forhold.

Indenrigsministeren (Rode): Alle de ærede Ordførere for Partierne har i deres Udtalelser givet Tilslutning til Dyrtidslovenes Forlængelse med de foreslaaede Ændringer, og jeg skal vedrørende disse kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Verringen (Jensen-Sønderup), som fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Bestemmelsen om Udskrivning af Tillægsskat til Dækning af det Tab, som Kommunerne maatte lide ved Eftergivelsen af visse Skatter. Jeg forstod nemlig ikke rigtig det ærede Medlems Betragtning her. Det forekom mig, at det ærede Medlem sagde, at denne Eftergivelse af Skatter, baade Person- og Ejendoms-skatter, vilde blive overflyttet til Personskatten paa Tillægsskatten. Tillægsskatten er vedtaget at skulle være en procentvis lige stor Forhøjelse af alle Skatterne, saa at en Overflytning altsaa ikke paa den Maade kan finde Sted til udelukkende en enkelt Skat. Det, der maa foregaa, er, at man, idet man giver Afkald paa en vis Skat af Ejendom, maa, naar man saa ikke